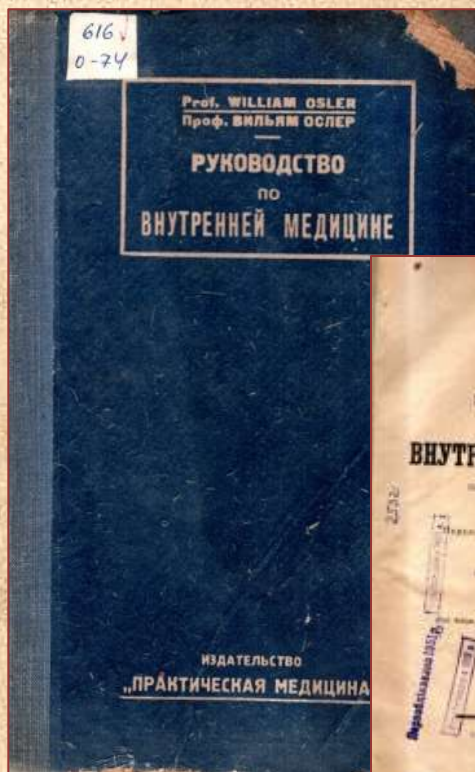

Цікаві знахідки

Osler William.

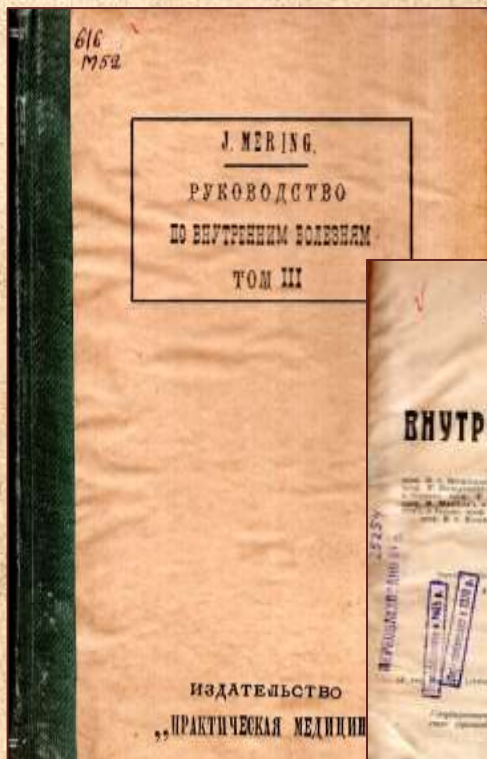
Руководство по внутренней медицине : пер. с 10-го англ. изд. с портретом и биографией Osler'a / W. Osler ; ред.: Т. Равинский, В. Равинский, М. Я. Брейтман. – Ленинград : Изд-во "Практическая медицина", ул. Лассалья, № 2, 1928.

Біографи Уільяма Ослера зазначали, що ця книга займала значне місце в його професійному житті. Вона була вперше надрукована наприкінці 19 ст. (перша назва «Принципи и практика медицины») та була багато разів перевидана, кожного разу доповнювалася та вдосконалювалася автором і до 1950 р. слугувала основним підручником для вищої медичної школи Європи, Російської Імперії і в радянські часи. «Своеобразное изложение, чрезвычайно характерное для Osler'a, создавшего свой собственный стиль, чрезвычайно облегчает усвоение приводимого им материала... Можно смело выразить надежду, что и новое издание будет иметь такой же большой успех, каким заслужено пользовались все прежние издания...»

*З передмови до видання 1928 р.
проф. М. Я. Брейтмана*

Уільям Ослер – канадієць, перший баронет, на той час його називали батьком сучасної медицини. Він починав як патологоанатом, з часом захопився загальною патологією, перший патофізіолог Нового Світу, талановитий діагност. Вдосконалював свої знання у провідних медиків Європи – Р. Вірхова, Л. Таубе, К. Рокитанського. В університеті Джонса Хопкінса (Балтімор), куди його запросили на викладацьку роботу, заклав принципово нові для західного світу методи викладання медицини, зокрема, клінічну практику біля ліжка хворого.

Mering J. Руководство по внутренним болезням : пер. с 15 просм. и доп. нем. изд.; 5-е рус. изд.; рук. для высш. мед. школы / J. Mering.
Т. 3 : с 134 рис. в тексте / ред. L. Krehl ; сост. G. Bergmann [та ин.] ; сопр.: W. His, F. Kraus. - Ленинград : Изд-во "Практическая медицина", ул. Лассаля, " 2, 1928. - 412 с. : ил. ; 25,5x17,5x2. - Библиогр.: с. 395-412.

3-й том присвячений хворобам нервової системи, периферичних нервів, спинного та головного мозку, терапевтичній техніці та токсичним речовинам (їдкі отрути, тяжкі метали, наркотичні отрути, рослини та гриби, злаки, отрути змії).

Державною вченою радою на той час рекомендовано в якості керівництва для вищої медичної школи...

Йозеф фон Мерінг – німецький лікар, проф. Стразбурзького університету. В його науковому доробку щонайменше два великих відкриття. Саме він разом з Оскаром Мінковські першим здогадався, що одна з функцій підшлункової залози – вироблення інсуліну. Співпрацюючи з хіміком Емілем Фішером, відкрив барбітурати – клас седативних ліків, а також приймав участь в організації їх виробництва під торговою маркою Veronal. Веронал став першим доступним седативним засобом в усіх країнах світу.

